

DE STRIJD IN ONS VLEES (1) HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, als wedergeboren kinderen Gods hebben wij op meerdere terreinen een geestelijke strijd te voeren. Het is belangrijk, dat wij doelmatig op de juiste wijze strijden en niet in de lucht slaan (1 Cor. 9:26).

De strijd op één van die terreinen, onze gedachten, kwam al tweemaal op deze website aan de orde, namelijk in "[GEDACHTEN – Overwin verkeerde](#)" en "[GEDACHTEN – Nogmaals de strijd in onze](#)". We ontdekten toen, dat we verkeerde gedachten kunnen overwinnen door ze met behulp van het Woord van God onder de gehoorzaamheid van Jezus te brengen en gevangen te nemen. Maar er is nog een ander terrein waarop een geestelijke strijd wordt gevoerd, namelijk ons vlees. Er vindt in ons vlees, in onze oude natuur, ook een strijd plaats. Deze week wil ik hier eens op ingaan.

Ieder mens wordt geboren met een zondige, tegen God rebellerende natuur. De mens wenst z'n eigen wil te doen en niet Gods wil. Dit is de zwaarbelaste erfenis van Adam en Eva, die aan God ongehoorzaam werden en in zonde vielen. De mens is van nature zondig en wel vanaf z'n geboorte! En dat zondigen gebeurt als het ware automatisch! Gelooft u dit niet? Observeert u dan eens kleine kinderen. Zelfs peuters van een jaar oud proberen reeds hun eigen willetje door te zetten of maken ruzie met andere peuters of zijn egoïstisch. De bijbel zegt in Rom. 3:9-18,23 en in Mark. 7:21-23 dat er (van nature) allerlei ongerechtigheid en onreinheid in het hart van de mens aanwezig is.

Is het dan niet onbegrijpelijk groots en geweldig, dat wij door Jezus' kruisoffer wederom, dat wil zeggen opnieuw, geboren mogen worden en aan een nieuwe natuur deel mogen krijgen? En deze natuur is een goddelijke natuur. 2 Petr. 1:4 – *"Door welke ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve der goddelijke natuur deelachtig zoudt worden, nadat gij ontvloden zijt het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid."* Het deel krijgen aan deze goddelijke natuur vindt plaats door het grote wonder van de wedergeboorte en is uitermate belangrijk. Jezus corrigeerde op dit punt één van de grootste Joodse theologen van Zijn tijd, Nicodemus. Joh. 3:1-10 – *"En er was een mens uit de Farizeën, wiens naam was Nicodemus, een overste der Joden; Deze kwam des nachts tot Jezus, en zeide tot Hem: Rabbi, wij weten, dat Gij zijt een Leraar van God gekomen; want niemand kan deze tekenen doen, die Gij doet, zo God met hem niet is. Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien. Nicodemus zeide tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, nu oud zijnde? Kan hij ook andermaal in zijner moeders buik ingaan, en geboren worden? Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan. Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest. Verwonder u niet, dat Ik u gezegd heb: Gijlieden moet wederom geboren worden. De wind blaast, waarheen hij wil, en gij hoort zijn geluid; maar gij weet niet, van waar hij komt, en waar hij heen gaat; alzo is een iegelijk, die uit den Geest geboren is. Nicodemus antwoordde en zeide tot Hem: Hoe kunnen deze dingen geschieden? Jezus antwoordde en zeide tot hem: Zijt gij een leraar van Israël, en weet gij deze dingen niet?"*

Het voert te ver om in deze studie nader in te gaan op de wedergeboorte, maar als wij wederom geboren worden als Gods kinderen, dan sterven wij aan de zonde en worden met Jezus één (St. vert. "één plant") in de gelijkmaking met Zijn dood. Dan sterft onze oude mens met Christus, waarna wij deel krijgen aan de goddelijke natuur en waardoor wij geen automatische behoefte om te zondigen meer hebben. Integendeel, nu verlangen wij juist om het goede te doen. Rom. 6:1-6 – *"Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade te meerder worde? Dat zij verre. Wij, die der zonde gestorven zijn, hoe zullen wij nog in dezelve leven? Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des*

Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen." Dit schriftdeel spreekt van het sterven aan de zonde en het te niet doen van het lichaam van de zonde. Het spreekt over het niet meer dienen van de zonde en over een nieuw leven. Het is het heerlijke gevolg van onze nieuwe, goddelijke natuur door de wedergeboorte.

Maar, zegt u wellicht, waarom dan toch nog steeds die strijd in ons vlees, in onze oude natuur? Vele kinderen Gods zullen beamen, dat na hun wedergeboorte de strijd tegen het oude karakter en het vlees alleen maar heviger is geworden.

Allereerst moeten we ons realiseren, dat die strijd plaatsvindt. We mogen die strijd beslist niet ontkennen of negeren. Er vindt na de wedergeboorte een voortdurende geestelijke strijd plaats tussen onze oude natuur en onze nieuwe natuur. De bijbel erkent dit ook bij monde van de apostel Paulus. Rom. 7:14-23 – *"Want wij weten, dat de wet geestelijk is, maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik. En indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo stem ik de wet toe, dat zij goed is. Ik dan doe datzelfde nu niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Zo vind ik dan deze wet in mij; als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt. Want ik heb een vermaak in de wet Gods, naar den inwendigen mens; Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de wet der zonde, die in mijn leden is."* Er vindt na de wedergeboorte klaarblijkelijk een keiharde geestelijke strijd in ons plaats.

Maar deze strijd kunnen wij niet zelf voeren. We moeten Jezus, de grote Overwinnaar, deze strijd laten strijden. En met Hem zijn wij méér dan overwinnaars. Rom. 8:37 – *"Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft."* De meeste wedergeboren kinderen Gods hebben door schade en schande ondervonden, dat zij machteloos zijn als zij in eigen kracht en met eigen oplossingen en strategiën tegen de onhebbelijkheden van hun oude karakter strijden. Alles was steeds tevergeefs! Zelfs niet het langer bidden of bijbellezen kon hen helpen. En ook niet de steeds weer hernieuwde goede voornemens.

Broeders en zusters, waarom steekt het oude karakter steeds weer z'n kop op? Waarom mislukken al onze goede voornemens?

Omdat we te vaak met eigen oplossingen, die ook uit de oude natuur voortkomen, strijden. Dit moeten wij niet doen! De bijbel zegt klip en klaar, dat wij niét tegen het vlees (ons vlees!) moeten strijden. Dat wil zeggen, niet wijzelf persoonlijk! Maar Jezus!

2 Cor. 10:3-4a – *"Want wandelende in het vlees, voeren wij den krijg niet naar het vlees; Want de wapenen van onzen krijg zijn niet vleselijk,....."*

Efez. 6:12a – *"Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed,"*

Maar waarom, vraagt u zich wellicht af, wordt er dan tóch over *"de strijd in ons vlees"* gesproken? Wel, omdat die strijd er tóch is en hoe dan ook plaatsvindt én omdat het overgeven van de strijd aan Jezus voor mensen vaak moeilijk is. We zijn geneigd om het zelf te willen doen.

Wij móeten overwinnen in de strijd in ons vlees en we kúnnen overwinnen door in Jezus te blijven, Die voor ons strijdt en de grote Overwinnaar is. We lazen zojuist Rom. 7:14-23, waarin Paulus zucht over die geestelijke strijd tussen de oude en de nieuwe natuur. Maar vervolgens gaf hij ook de weg tót overwinning aan: namelijk Jezus Christus. Hij is de Weg! Hallelujah! Rom. 7:24-25 – *"Ik ellendig mens, wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods? Ik dank God, door Jezus Christus, onzen Heere. Zo dan, ik zelf dien wel met het gemoed de wet Gods, maar met het vlees de wet der zonde."*

En dan vervolgt Paulus met Rom. 8:1-2 en vertelt ons, hoé wij door Jezus de overwinning kunnen behalen, namelijk door in Hem te zijn en te blijven: *“Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest. Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods.”*

Door in Jezus Christus te leven, worden wij door de Heilige Geest vrijgemaakt van zonde en dood. Door in Hem te blijven, overwint onze nieuwe natuur dóór Hem. Daarom roept Jezus ons op om in Hem te blijven, teneinde vruchten te dragen. U begrijpt dat het voortbrengen van goede vruchten slechts kan plaatsvinden, als de strijd in het vlees wordt gewonnen. Joh. 15:4-7 – *“Blijft in Mij, en Ik in u. Gelijkerwijs de rank geen vrucht kan dragen van zichzelf, zo zij niet in den wijnstok blijft; alsoo ook gij niet, zo gij in Mij niet blijft. Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen. Zo iemand in Mij niet blijft, die is buiten geworpen, gelijkerwijs de rank, en is verdord; en men vergadert dezelve, en men werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand. Indien gij in Mij blijft, en Mijn woorden in u blijven, zo wat gij wilt, zult gij begeren, en het zal u geschieden.”*

In Jezus zijn wij volmaakt en vermogen wij alle dingen (Col. 1:28; Fil. 4:13), want Hij bezit álle macht in hemel en op aarde (Matt. 28:18) en álles is aan Hem onderworpen (Efez. 1:21-23). Zonder Jezus kunnen wij helemaal niets doen (Joh. 15:5). Als wij na onze wedergeboorte buiten Jezus leven, dan zullen steeds meer de automatische, zondige reacties van onze oude natuur, zoals boosheid, drift, onreinheid, gierigheid, het doordrijven van de eigen wil, trots en hoogmoed, de overhand krijgen. Dan zullen we ook gemakkelijk voor verzoeking en verleidingen zwichten. Maar als wij in Jezus leven en steeds de gemeenschap met Hem zoeken, dan zullen wij meer en meer verlangen om Gods wil te doen. Dan zullen we steeds gemakkelijker nee tegen de zondige verleidingen kunnen zeggen. Dan zullen we langzaam maar zeker met Zijn edele, koninklijke karakter worden bekleed. Dan worden wij meer en meer naar Zijn heerlijke Beeld veranderd (Rom. 13:14).

Broeders en zusters, het is goed dat wij ons realiseren, dat de strijd in ons tussen de oude natuur en de nieuwe natuur niet door satan wordt veroorzaakt. Het is onze oude, rebelse, opstandige, zondige natuur die zelf de kop opsteekt en niet voor God wil buigen. Als wij dus in onszelf bemerken, dat wij uit onszelf bijvoorbeeld steeds weer automatisch driftig kunnen reageren, geef dan satan niet de schuld. Het is onze oude natuur die opspeelt, maar die bedwongen kan worden door dichter in en bij Jezus te leven. Sla niet als een aangeslagen bokser in de lucht. 1 Cor. 9:26-27 – *“Ik loop dan alzo, niet als op het onzekere; ik kamp alzo, niet als de lucht slaande; Maar ik bedwing mijn lichaam, en breng het tot dienstbaarheid, opdat ik niet enigszins, daar ik anderen gepredikt heb, zelf verwerpelijk worde.”*

Maar tóch staat satan in de strijd in ons vlees niet geheel buiten spel. Want als wij buiten Jezus leven, waardoor onze oude vleselijke natuur weer de overhand krijgt, dan krijgt satan ook weer grotere kansen om ons met leugengedachten te bespelen om daarmee onze oude natuur verder te activeren! Dat probeert hij so wie so altijd al, maar dan vindt hij als het ware vruchtbare bodem. Wij moeten hier alert op zijn.

Broeder en zusters, er staat in de bijbel een verhaal beschreven, waaruit wij veel kunnen leren over de geestelijke strijd in ons vlees en ook over de strijd in onze gedachten. Het is het verhaal hoe de kleine David de reus Goliath versloeg. U kent, neem ik aan, dit overbekende verhaal, dat u kunt lezen in 1 Sam. 17. Leest u het nog eens in z'n geheel door!

Israël had zoals zo vaak weer eens oorlog met de Filistijnen. De Filistijnen nu, broeders en zusters, zijn een geestelijk schaduwbeeld van het vlees, van de oude menselijke natuur. Waarom dan wel, vraagt u zich af? Het antwoord is niet zo moeilijk! Want allereerst woonden de Filistijnen in steden in Israël, zoals ook het vlees in ons schuilt. Voorts slaagde Israël er nooit in om de Filistijnen totaal en definitief te verslaan, zoals ook wij pas aan het einde van ons leven, als wij onze laatste adem uitblazen, definitief van ons vlees worden verlost. We lezen dan ook in 1 Sam. 17:1, dat de Filistijnen zich ten strijde verzamelden te Socho in

Juda. De strijd werd dus temidden van Gods volk Israël gevoerd, zoals ook de strijd tegen het vlees in ons innerlijke wordt gevoerd.

De Filistijnen hadden een geweldig sterke strijder in hun midden, een welhaast onverslaanbare reus van zo'n 3 meter lengte. Zijn naam was Goliath en hij zag er in zijn zware, koperen wapenrusting uitermate indrukwekkend uit. Zo lijkt het ook vaak met ons vlees. Wij kunnen soms zúlke hardnekkige, oude karaktereigenschappen hebben, dat wij ons ernstig afvragen hoe wij daar ooit van verlost kunnen worden. Eigenschappen als diep gewortelde hoogmoed en drift, jalouzie, onverzoenlijkheid, etc. Boze eigenschappen die als onverslaanbare reuzen lijken. We proberen van alles om Gods wil te doen, maar niets helpt, steeds worden wij maar niet verlost! Logisch! Want we zijn helaas bezig om in de lucht te slaan, broeders en zusters!

Uiteraard is satan zich terdege bewust van de geweldige macht van ons vlees. Daarom zal hij proberen om onze gedachten te infiltreren om ons moedeloos en bang te maken. Hij valt aan door gedachten in ons te plaatsen. Gedachten zijn onuitgesproken woorden, maar omdat satan dé grote leugenaar is, zijn die gedachten leugens. Herkent u dit? Herkent u gedachten als: *"Nooit zal ik hiervan worden vrijgemaakt."* Of: *"Zo ben ik nu eenmaal."* Of: *"Ik doe mijn best, dat moet genoeg zijn."* Of: *"Men moet mij maar nemen, zoals ik ben."* Goliath deed hetzelfde! Elke dag trad hij naar voren om de legers van Israël te honen en uit te dagen. *"Niemand van jullie kan mij verslaan! Ik ben veel te sterk voor jullie!"* En heel Israël en hun koning, Saul, trapte in zijn leugens. Zij geloofden het en werden ontzettend bang. 1 Sam. 17:11 – *"Toen Saul en het ganse Israël deze woorden van den Filistijn hoorden, zo ontzetten zij zich, en vreesden zeer."*

Maar er was er één, die niet bang was. Dat was David, een eenvoudige schaapsherder, die van z'n vader Isaï de opdracht had gekregen om te informeren naar het welzijn van zijn broers, die ook deel uitmaakten van de legers van Israël. David hoorde het gehoon van Goliath en hij herkende meteen het manko, het euvel. God had hem geholpen om een leeuw en een beer te verslaan, toen die de schapen aanvielen. Zou de levende God Zijn eigen volk, Zijn kinderen, dan niet helpen om een onbesneden, onbekeerde Filistijn te verslaan, die het had gedurfd om Zijn volk, ja, Hem, te honen? En meteen verklaarde David zich bereid om tegen Goliath te strijden. 1 Sam. 17:36-37 – *"Uw knecht heeft zo den leeuw als den beer geslagen; also zal deze onbesneden Filistijn zijn, gelijk een van die, omdat hij de slagorden van den levenden God gehoond heeft. Verder zeide David: De HEERE, Die mij van de hand des leeuws gered heeft, en uit de hand des beers, Die zal mij redden uit de hand van dezen Filistijn. Toen zeide Saul tot David: Ga heen, en de HEERE zij met u!"*

Koning Saul gaf David toestemming om te strijden. Maar zijn daarop volgende actie moeten we proberen geestelijk te verstaan. Koning Saul, die zelf óók zo bang was, gaf aan David zijn eigen wapenrusting. 1 Sam. 17:38-39a – *"En Saul kleeedde David met zijn klederen, en zette een koperen helm op zijn hoofd, en kleeedde hem met een pantsier. En David gordde zijn zwaard aan over zijn klederen, en wilde gaan;"*

Maar David had nog nooit zo'n zware uitrusting gedragen. Hij was klein en nog maar een jongeling. Hij kon zich er niet goed in bewegen en trok het weer uit. Vers 39b – *"Toen zeide David tot Saul: Ik kan in deze niet gaan, want ik heb het nooit verzocht; en David legde ze van zich."*

De door de vreesachtige Saul bedachte oplossing voor David was z'n eigen pantsier en z'n eigen wapen. Wát een beeld van eigen menselijke kracht en menselijke oplossingen. Maar in de strijd tegen onze oude natuur, ons vlees, komen we daarmee geen steek verder. David kon zich dan ook amper in dat harnas bewegen. Neen, tegen ons vlees kunnen we zelf niet strijden, maar we moeten ons hiervoor aan Jezus overgeven. Als wij in Hem zijn, zal Hij voor ons strijden. En dit heerlijke feit mogen we ontdekken in Davids voorbereiding tot de strijd.

1 Sam. 17:40 – *"En hij nam zijn staf in zijn hand, en hij koos zich vijf gladde stenen uit de beek, en legde ze in de herderstas, die hij had, te weten in den zak, en zijn slinger was in zijn hand; also naderde hij tot den Filistijn."*

David nam zijn staf, in het Hebreeuws een “makkel” (מַקֵּל), dat wil letterlijk zeggen een “stok, staf”, maar figuurlijk een “scheut, spruit”, want “makkel” (מַקֵּל) is afgeleid van een stam die “ontspruiten” betekent. Wat een heerlijk beeld van onze zo overvloedig met de Heilige Geest gezalfde Here Jezus Christus (Ps. 23:4; Jes. 4:2; 11:1-2; 61:1; Jer. 23:5).

Vervolgens koos David zich vijf gladde stenen. Het getal vijf verwijst ons in geestelijke zin naar de vijf grote, vreselijke wonden die Jezus op het kruishout in Zijn lichaam heeft gedragen. Daarom spreekt het getal vijf met name tot ons over zondenverzoening. Maar het spreekt eveneens over voeding met Jezus, het levende Brood uit de hemel (Matt. 14:17-19; Joh. 6:35). Zoals het ook spreekt van de genezing door Jezus (Joh. 5:2). Wat een geweldige liefde van God de Vader, broeders en zusters, om Zijn eigen Zoon op te offeren voor het zondige mensdom en wat is het bijzonder om dit in de Hebreeuwse grondtekst van het woord voor steen terug te zien. Want een “steen” is in het Hebreeuws een “even” (אֶבֶן), maar als we dit woord in tweeën delen, dan krijgen we eerst “av” (אָב), dat wil zeggen “vader” en tenslotte het woordje “ben” (בֶּן), dat wil zeggen “zoon”.

David zocht zijn stenen in de beek. Zoals u weet, bevat een beek stromend water. Is het niet frappant, dat in het Oude Testament stromend water vaak met de term “levend water” (“majiem chajiem” – מַיִם חַיִּים) wordt aangeduid (Gen. 26:19)? En Jezus koppelde levend water rechtstreeks aan de Heilige Geest (Joh. 7:37-39).

We zien dus in geestelijk schaduwbeeld dat David zich volledig richtte op Jezus. En met Drie-enige God aan z'n zijde trad hij, gezalfd met Gods Geest, de reus Goliath tegemoet. 1 Sam. 17:45-47 – *“David daarentegen zeide tot den Filistijn: gij komt tot mij met een zwaard, en met een spies, en met een schild; **maar ik kom tot u in den Naam van den HEERE der heirscharen, den God der slagorden van Israël, Dien gij gehoond hebt. Te dezen dage zal de HEERE u besluiten in mijn hand, en ik zal u slaan, en ik zal uw hoofd van u wegnemen, en ik zal de dode lichamen van der Filistijnen leger dezen dag aan de vogelen des hemels, en aan de beesten des velds geven; en de ganse aarde zal weten, dat Israël een God heeft. En deze ganse vergadering zal weten, dat de HEERE niet door het zwaard, noch door de spies verlost; want de krijg is des HEEREN, Die zal ulieden in onze hand geven.**”*

De bijbel vraagt zich af, dat als God voor ons is wie dan tegen ons zal zijn (Rom. 8:31)? Als God voor ons strijdt, hoeven wij niet bang te zijn. Als wij in Jezus blijven, zal Hij tegen onze oude natuur strijden en hoeven wij niet bang te zijn. Dan zal de overwinning worden behaald.

De uitkomst van Davids strijd tegen Goliath is bekend. Hij slingerde een steen recht in het voorhoofd van Goliath, die neerviel, waarna David hem met diens eigen zwaard het hoofd afhakte. 1 Sam. 17:49-51 – *“En David stak zijn hand in de tas, en hij nam een steen daaruit, en hij slingerde, en trof den Filistijn in zijn voorhoofd; zodat de steen zonk in zijn voorhoofd, en hij viel op zijn aangezicht ter aarde. Alzo overweldigde David den Filistijn met een slinger en met een steen; en hij versloeg den Filistijn, en doodde hem; doch David had geen zwaard in de hand. Daarom liep David, en stond op den Filistijn, en nam zijn zwaard, en hij trok het uit zijn schede, en hij doodde hem, en hij hieuw hem het hoofd daarmede af. Toen de Filistijnen zagen, dat hun geweldigste dood was, zo vluchtten zij.”*

David slingerde de steen in Goliaths voorhoofd, het centrum van de gedachten. Al te vaak door satan bezoedelde leugengedachten! Maar met Jezus overwinnen wij die gedachten. Vervolgens hakte David z'n hoofd af met Goliaths eigen zwaard. Als wij in Jezus blijven, zo zullen satans leugens zich tegen hem keren. En dan zullen de Filistijnen vluchten. Dan zal die grote vijand, het vlees, die oude natuur, moeten wijken en worden overwonnen. Prijst Gods wondervolle Naam. Hallelujah!

Geliefde broeders en zusters, wilt u meer weten over het voeren van de geestelijke strijd? Ga dan naar www.bevrijdingspastaat.nl. Hier vindt u onmisbaar, elementair onderwijs van evangelist br. Wilkin van de Kamp. Moge Jezus u en mij deze week zegenen. Amen.